

NARAȚIUNEA PISCICOLĂ

DRAGI PRIETENI, aveți și voi amintiri plăcute despre o vacanță în cursul căreia ați străbătut văi încântătoare, bogate în verdeață, în timp ce urcați spre un pisc care v-a răsplătit apoi cu o panoramă extraordinară a teritoriului pe care tocmai îl străbătuserăți pentru a ajunge acolo? Cred că mulți dintre noi își pot aminti o astfel de experiență.

Ei bine, așa ceva ne stă înaintea chiar acum. Am ajuns la o ridicătură, un vârf înalt, grandios, în mesajul nostru de până acum. Stați jos pentru câteva clipe și contemplați zonele minunate prin care am călătorit împreună în aceste mesaje.

Acolo, în depărtare, vedem cum drumul nostru a unduit prin regiunile fermecătoare ale prezicerii Scripturale, convingându-ne că există cu adevărat un anume fenomen numit profeția divină de prezicere.

Apoi, o altă descoperire irezistibilă ne-a captat interesul: restaurarea Israelului ca națiune este unul dintre subiectele incluse în această profeție divină de prezicere.

Pașii noștri iuți ne-au purtat apoi prin oracolele lui Ezechiel unde am descoperit că el a profețit o restaurare națională a Israelului urmată de o invazie impresionantă a Țării Sfinte de către o putere măreață anti-dumnezeiască, al cărei scaun și centru erau indicate ca fiind situate din punct de vedere geografic la nordul Israelului.

Ezechiel ne descoperă că această invazie nelegiuită va fi abandonată datorită intervenției lui Dumnezeu care va face ca invadatorii să se retragă, împleticindu-se sub lovitura neașteptată a interpușii Divine.

În continuare Ezechiel arată că această intervenție divină în istoria umană are un caracter inconfundabil, întreaga omenire fiind convinsă că Însuși Dumnezeu și-a interpus în mod intenționat puterea și protecția în numele poporului Său Israel.

În timp ce examinăm astfel tabloul Israelului restaurat pictat de Ezechiel, înrămat în cadrul Scripturilor și atârnat pe peretele solid al profeției divine de prezicere, n-am putut să nu ne îndreptăm privirea spre tabloul Israelului restaurat realizat de pensula timpului, înrămat în rama șocantă a celor două Războaie Mondiale și atârnat pe peretele la fel de real al istoriei contemporane.

Recunoscând pe față că curiozitatea nu este o trăsătură exclusiv feminină, ne-am întrebat dacă nu există o legătură pertinentă între tabloul profetic al lui Ezechiel și starea prezentă a Israelului.

Aceasta este o întrebare ademenitoare care ne duce spre dogmatism deoarece, descriind ceilalți actori naționali participanți la această dramă profetică, Ezechiel îi numește în funcție de rădăcinile lor primare, nefolosind nume legate de acțiunile lor ulterioare.

Totuși, fiind suficient de justificați în a lega profeția lui Ezechiel de un timp viitor, suntem probabil la fel de justificați în dorința de a afla identitatea actuală a națiunilor menționate de profet.

Aceasta este cu adevărat o încercare ispititoare și nu vom ezita să coborâm de pe vârful pe care am urcat ca să admirăm panorama subiectului nostru, pentru a pătrunde pe teritoriile speculative care ne stau în față, îmbiindu-ne să le explorăm.

Totuși, înainte de a porni împreună cu bucurie spre aceste noi regiuni, să ne reamintim că sunt regiuni noi, distincte și diferite.

Până acum ne-am mișcat în apele sigure ale revelației Divine. De acum ne vom aventura să intrăm în provincia precară a speculației umane, în care piciorul ne este mai puțin sigur, iar cărarea mai slab conturată.

Simt că trebuie să accentuez diferența dintre revelația Sfintei Scripturi și rezultatele acumulate ale speculației umane.

Permiteți-mi să subliniez din nou că Sfânta Scriptură este una, iar speculația umană este alta. Dacă Scriptura afirmă ceva cu claritate, putem dogmatiza; dacă este vorba doar de speculații, putem deduce.

Cu privire la ceea ce am spus în mesajele anterioare, măsura în care am fost credincios Scripturii, este măsura în care dogmatica mea se justifică.

Încercând acum să stabilesc identitatea națiunilor menționate de Ezechiel, mă aventurez în ape necunoscute. De aceea vă atrag mereu atenția; nu dogmatica, ci deducția este elementul cheie din această secțiune a mesajelor mele.

Dacă deducerile mele se vor dovedi incorecte, ele sunt până la urmă doar deducerile mele și nu pretind că aș fi infailibil.

În plus, dacă concluziile mele sunt incorecte, ar trebui să fiți în dezacord cu ele și nu cu Scriptura.

Înainte de a părăsi teritoriul sigur al afirmației biblice pentru a intra pe teritoriul nesigur al opiniei umane, permiteți-mi să fac o referire la capitolul 10 din Genesa.

Ranke spune următoarele despre acest pasaj din Scriptură:

„Este imposibil să citești acest capitol fără a vedea că aici apare ceva diferit de restul istoriei, și că mândria națională și separarea pe care le vedem oriunde altundeva sunt subjugate aici în totalitate de ideea religioasă conform căreia toate semințiile pământului sunt legate unele de altele prin descendența comună din Sem, Ham și Iafet.”

Trebuie într-adevăr să ne amintim că după Marele Potop întreaga rasă umană s-a tras din Noe și cei trei fii ai săi, Sem, Ham și Iafet; dar acest fluviu larg al omenirii Neamurilor s-a murdărit atât de tare cu păcatul, încât Dumnezeu a fost gata să selecteze un pârâu constând în Avraam și urmașii lui, prin care să-și împlinească planul răscumpărător plin de dragoste pentru întreaga omenire.

Înainte însă de a-și îndrepta atenția spre Israel, Dumnezeu pare să-și ia un rămas bun temporar de la toate națiunile dintre Neamuri de pe pământ. În capitolul 10 din Genesa el lasă o arhivă divină a originii lor, capitolul încheindu-se cu această afirmație:

„Acestea sunt familiile fiilor lui Noe, după spița neamului lor, după neamurile lor. Și din ei au ieșit neamurile care s-au răspândit pe pământ după potop.”

Dragi prieteni, dacă ne-am arunca undița curioasă în bazinul curat al revelației Divine, am putea prinde niște specimene interesante, deoarece printre cei șaptezeci de pești naționali diferiți care înoată în acel rezervor etnic antic, observăm că nu puțini sunt cei care poartă nume identice cu cele treisprezece denumiri folosite de Ezechiel! Să aruncăm deci undița și să vedem ce putem prinde!

Ah! Uite-l pe cel dintâi ichthos etnic! Un pește mare numit Magog. Să-l întoarcem și să-l privim cu atenție. În capitolul 10 din Genesa, în al doilea verset, el apare ca fiind al doilea fiu al lui Iafet, iar Ezechiel folosește acest nume pentru o țară sau un popor al cărui lider barbar este Gog.

Despre Magog, Pliniu spune următoarele: „Hierapolisul cucerit de sciți s-a numit apoi Magog.”

Sciții și triburile de dincolo de Munții Caucaz erau cunoscuți arabilor ca „Rus” iar grecilor ca „Ros.” Regiunea Sciției antice face parte astăzi din Uniunea Sovietică! Primul nostru pește pare să poarte emblema secerei și ciocanului, nu-i așa?

Dar ce putem spune despre zona Munților Caucaz în care a ajuns să înoate în cele din urmă acest pește iafetic? Ei bine, atlasul ne va arăta că Munții Caucaz se întind de la Marea Caspică până la Marea Neagră. Mi s-a spus că cuvântul „Caucaz” derivă din două cuvinte orientale care înseamnă „Fortul lui Gog” sau „Cetatea lui Gog”. Este interesant să observăm că Munții Caucaz se află în sudul Uniunii Sovietice și constituie o fortăreață naturală care protejează Rusia zilelor noastre. Am

capturat un pește destul de interesant, nu-i așa? În următorul mesaj vom arunca din nou undița în acest bazin. Putem fi siguri că vom prinde și alte specimene remarcabile! Sper să fiți acolo când îi scoatem!

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc.

Acest articol este un extras din seria radiofonică foarte populară, „Treasures From the Tenach” – „Comori din Tenach”, care este și transcrisă. Atât versiunile audio (tastați MP3 tab, apoi „018piscinenarrationmp3”) cât și cele în scris sunt disponibile gratuit la www.thevineyard.org.au